

Rola podchowu narybku węgorza europejskiego (*Anguilla anguilla*) w aktywnej ochronie gatunku

Stanisław Robak

Zakład Ichtiologii, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Zarybianie wód naturalnych narybkiem szklistym węgorza jest zabiegiem mało efektywnym i obecnie bardzo drogim. W wielu krajach, w których do niedawna powszechnie wykorzystywano do zarybień narybek szklisty, zrezygnowano z tej formy materiału zarybieniowego na rzecz narybku podchowanego. Zgodnie z rozporządzeniem 1100/2007 Rady Europy (WE), dotyczącym sporządzenia i realizacji założeń narodowych planów gospodarowania zasobami węgorza, dopuszczalne jest zarybianie wód powierzchniowych materiałem zarybieniowym o długości ciała (Lt) nie przekraczającej 20 cm, co odpowiada masie ciała około 10 g, który może pochodzić również z akwakultury. W obliczu drastycznie zmniejszającej się naturalnej rekrutacji węgorza europejskiego, konieczne jest stworzenie warunków umożliwiających racjonalne jego wykorzystywanie, godząc w ten sposób aspekty ochrony gatunku i produkcji rybackiej. Jedną z metod takiego działania jest podchów narybku szklistego i uzyskanie wielokrotnie wyższej efektywności zarybienia poprzez zastosowanie materiału podchowanego - narybku wstępującego lub obsadowego.